

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 672/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 1045/2007, ako aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 20 CoE 141/2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. decembra 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“),

zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 1045/2007, ako aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 CoE 141/2012.

Sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá *inter alia* poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. V rámci zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere pristúpila po dohode s dlžníkom k spísaniu notárskej zápisnice, ktorá obsahovala právny záväzok dlžníka a v ktorej bola označená oprávnená osoba (sťažovateľka, pozn.) a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ako aj súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou.

Z dôvodu nesplnenia povinnosti zo strany dlžníka bola sťažovateľka nútená domáhať sa splatenia pohľadávok aj s príslušenstvom prostredníctvom exekúcie na podklade exekučného titulu (notárska zápisnica, pozn.). Okresný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, avšak v priebehu jej vykonávania následne ex offo exekúciu uznesením sp. zn. 3 Er 1045/2007 z 11. júna 2012 vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Na základe odvolania sťažovateľky bolo napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdené uznesením krajského súdu sp. zn. 20 CoE 141/2012 z 2. augusta 2012.

Sťažovateľka v sťažnosti formuluje výhrady voči právnym záverom vyplývajúcim z postupu okresného súdu a krajského súdu a z napadnutého uznesenia krajského súdu, ktoré považuje za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávnych ustanovení príslušných právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetné právne veci, a zároveň podáva vlastnú interpretáciu príslušných právnych predpisov aplikovateľných na právne veci, ktoré tvorili právny základ napadnutých konaní. Za relevantné pochybenie v postupe okresného súdu a krajského súdu sťažovateľka považuje predovšetkým

skutočnosť, že o zastavení uvedeného exekučného konania bolo rozhodnuté bez toho, aby bolo predtým prerušené konanie, resp. rozhodnuté o návrhu sťažovateľky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu potreby podania žiadosti Súdnemu dvoru Európskej únie na rozhodnutie o predbežnej otázke podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Sťažovateľka tiež tvrdí, že v jej veciach konajúce súdy nesprávne aplikovali ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, eventuálne porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutom konaní, uznesenie krajského súdu sp. zn. 20 CoE 141/2012 z 2. augusta 2012 zruší a vec vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky v časti namietaného porušenia jej práv postupom a uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Er 1045/07 z 11. júna 2012, ako aj postupom a uznesením krajského súdu sp. zn. 20 CoE 141/2012 z 2. augusta 2012 sa ústavný súd oboznámil s obsahom spisu vedeného na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 258/2013 a zistil, že uznesením č. k. IV. ÚS 258/2013-14 z 23. mája 2013 ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol vo vzťahu k označenému postupu a rozhodnutiu okresného súdu pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie a vo vzťahu k označenému postupu a uzneseniu krajského súdu ju odmietol pre neprípustnosť (z dôvodu podaného dovolania, pozn.).

Ústavný súd ďalej zistil, že uznesením č. k. II. ÚS 399/2013-13 z 10. júla 2013 odmietol sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta postup a uznesenie okresného súdu

sp. zn. 3 Er 1045/07 z 11. júna 2012, ako aj postup a uznesenie krajského súdu sp. zn. 20 CoE 141/2012 z 2. augusta 2012 taktiež pre neprípustnosť.

Podľa § 24 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol (prekážka *res iudicata*), okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

V zmysle judikatúry ústavného súdu rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre nedostatok právomoci je rozhodnutím „o konaní“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. Nejde však o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu, ktorým sa napáda to isté konanie a rozhodnutie, ktoré bolo napadnuté v predchádzajúcom návrhu, ktorý bol odmietnutý pre nedostatok právomoci ústavného súdu (vo vzťahu k okresnému súdu, pozn.). Obdobne v prípade, že nenastala zmena v skutkových okolnostiach (vo vzťahu ku krajskému súdu, pozn.), je skoršie rozhodnutie o odmietnutí pre neprípustnosť prekážkou pre opätovné konanie a rozhodnutie o tej istej veci.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je v tejto časti neprípustná a túto na predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2013